GAZETA TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Mercurea si Dumineca, Fói'a, candu concedu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe 1/2 5 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 21/2 galbini mon. sunatória.

Anulu XXXIV.

Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tacs'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

Nr. 29. **Brasiovu 26|14 Aprile** **1871.**

MONARCHI'A AUSTRO-UNGARICA.

Transilvani'a.

Telegramu.

Serenitatei Sale supremu magistru de curte (camerariu) alu Maiestatei Sale

Principele Hohenlohe! Vien'a!

Intre bubuitulu salveloru de bucuria se redicá tocma acum la festinulu de fraternisare alu romaniloru si maghiariloru din Brasiovu urmatoriulu toastu, primitu cu unu entusiasmu, ce nu vrea a mai inceta:

„Pentru Maiestatea Sa prea gratiosulu Domnu constitutionale imperatore si rege, a inaltu carui anima parintésca cuprinde pe tóte popórele patriei nóstre comune cu asemene iubire, precum si pentru intrég'a inalt'a sa casa domnitória!

Hoch! Eljen! Se traiésca!"

Brasiovu in 22 Aprile 1871.

Comitetulu festinului fraternisarei alu romaniloru si ungariloru in Brasiovu.

Respunsu. Telegramu!

Directorele de cabinetu, consiliariulu de statu cavaleru de Braun, catra comitetulu festinului fraternisarei romaniloru si ungariloru din Brasiovu.

„Maiestatea Sa imperatorele si regele a binevoitu a primi in cunoscientia lealele simtiemente manifestate la festinulu de ori cu multiamita si preagratiosu.

Vien'a in 23 Aprile 1871."

Comentariu

la lucrarile conferintiei grecocatolice romanesci din Alb'a Iulia.

Déca ideile si opiniunile, care s'au desfasiuratu in conversatiunile din Alb'a Iulia intre 12 si 14 Aprile s'ar fi culesu si publicatu, déca desbaterile publice ale conferintiei s'ar fi stenografatu, atunci acestea comentarie ale nóstre ar' fi cu totulu de prisosu. Asia inse credemu, ca vomu face óresicare servitiu publicului, déca vomu deschide colónele acestei foi inca si pentru acésta imprumutare de idei, cu tóta referirea mai multora.

In Decembre alu anului 1866 unu numeru de 1493 de individi de nationalitate romana, intre cari doi archipastori, mai multi canonici, si multi alti membrii din cleru, precum si representanti ai proprietatei de pamentu si ai industriei, au adusu la cunoscienti'a monarchului prin plenipotentii loru calamitatile, sub care geme natiunea romanésca in marele principatu alu Transilvaniei, roganduse totudata pentru delaturarea aceloru rele. Cu acea ocasiune densii nu lipsira a da espresiune inca si la o neincredere profundu simtita si scósa din unu trecutu fórte tristu facia cu tractarea ce astépta pe natiunea romanésca din partea Ungariei. In acceasi suplica substernuta la tronu s'au mai atinsu, cumca spiritulu si cuprinsulu mai multoru articuli de lege din Ungari'a suntu de natura, ca so insufle cea mai mare neincredere si se dè materia abundanta de nemultiumire, urgia, persecutiune si ruina, pentruca in Ungari'a din oricare cestiune publica so face cestiune strinsu nationala.

Esperienti'a pre catu de bogata, pre atata si trista, pe care o facuramu in cei patru ani din urma, din nefericire ne-a justificatu temerile nóstre de mai inainte.

Poti'a de cucerire innascuta unoru clase de ómeni in Ungari'a, in timpulu din urma se intinse si pe terenulu bisericescu, éra apoi acceasi anume cu respectu la una parte mare a natiunei romanesci, a cutediatu a lovi din nou inca si in cele mai scumpe convictiuni, adica, in convictiunile religiése, acum cá si in decursulu seculeloru trecute, cu singur'a diferentia, ca asta-data s'a schimbatu numai metodulu de procedere.

Coreligionarii bisericei greco-catolice in numeru de 1 milionu si 100 mii, au ajunsu la acésta convictiune despre o parte prin impregiuarea, ca-ci ei vedu, cum li se denéga cu perseverantia concesiunea pentru conchiamarea unui congresu bisericescu, organisatoriu, éra de alta parte modulu cu care s'au compusu asia numitulu congresu catolicu din Ungari'a, proiectulu seu de statute, si in fine concluselo luate in dilele din urma de catra acelasiu congresu le-a insuflatu mare grigia si i a implutu de intristare.

Acum amu ajunsu, cá scopulu congresului catolicu din Ungari'a se lu vedemu chiaru si limpede dinaintea nóstra. Acelu congresu adica -si propuse, cá sub masc'a unei autonomie comune se-si supuna siesi pe metropoli'a greco-catolica de Alb'a Iulia impreuna cu cele trei episcopii ale sale sufragane, cum si clerulu intregu, cu tóte asiedlamentele eclesiastice, tóte fondurile si scólele, séu adica vorbindu si mai respicatu, cá se le supuna jurisdictiunei primatelui din Strigoniu si intregului episcopatu rom. cat. astfeliu, in catu celu multu in 50 de ani din beseric'a greco-catolica se nu mai remana nici urma. Acésta se póte intempla pe un'a séu pe alt'a din cunoscutele dóue cali.

Cei doi episcopi in congresulu rom. catolicu regnicolariu. Prea santiele loru pp. Iosifu dela Oradea si Ioane dela Lugosiu au partecipatu la lucrarile acelui congresu in contra respicatei dorintie si vointie a clerului si a intregei inteligentie profane, cata se tiene de beseric'a greco-catolica.

Acésta portare a numitiloru episcopi a desteptatu din nou vechiulu prepusu si temerea, ca in adeveru scopulu este, cá individualitatea eclesiastica a romaniloru greco-catolici se fia nulificata, éra fondurile loru bisericesci si scolastice fusionanduse in cele rom. catolice se dispara cu totulu.

S'au intemplatu adica mai de multe ori in viéti'a nóstra eclesiastica si nationala politica, ca dupace vreunu episcopu séu alti doi trei individi romani au luatu parte la vreuna adunare organisatória séu legislativa, decretele si legile emanate in acestu modu cu totulu fara scirea si in contra respicatei vointiei nóstre si a parintiloru nostri, tocma si in casu candu acele au avutu de scopu ruinarea si perirea nóstra, totusi s'au disu, ca asemenea legi s'au facutu cu scirea si cu voi'a romaniloru. Tocma asia s'au intemplatu si in anulu 1848 atatu in diet'a Transilvaniei, catu si in a Ungariei. Acelasiu au fostu casulu si pe timpulu negotiatiuniloru despre concordatu intre 1850—54. Casulu d'antaiu cá si acestu din urma au fostu pentru noi fórte fatali.

Asia numitulu congresu catolicu regnicolariu este compusu conformu statuteloru sale din 201 membri luati din statulu preotiescu si secolariu. Dintre acestea suntu chiamati la acelu congresu din metropolia de Alb'a Iulia si din cele trei eparchii episcopesci greco-catolice, adica dela Oradea mare, Armenopole si Lugosiu numai 27 membri. Asia se intielege, ca acestu numeru micu alu membriloru greco-catolici de nationalitatea romanésca ar' fi si ar' remané o minoritate ne insemnata inca si atunci, candu vedienduse strimtorata din tóte partile, ar' face causa comuna cu rutenii, cari suntu si mai pucini.

Din acestu temeiu de cea mai mare importantia mai toti membri greco-catolici, éra intre acestia insusi archiepiscopulu si metropolitulu Ioane au remasu a casa si s'au abtienutu dela orice partecipare la lucrarile congresului romano-catolicu; éra trei membri dela Oradea mare au mersu la Pest'a numai cu scopu cá in una din siedintiele acelui congresu se depuna unu protestu solenu si proptitu cu argumente tari in contra ori carei incercari de a subjuga beseric'a greco-catolica prin episcopatulu si congresulu din Ungari'a.

Intre acestea impregiurari fapt'a susu atinsa a celoru doi episcopi pentru conrelegionarii loru se representa cá una smentela data in beserica, éra facia cu archiepiscopulu si metropolitulu de Alb'a Iulia cá lipsa de respectu, cu care ei suntu datori cu atatu mai vertosu, ca-ci acelu archiepiscopu in puterea bulei papale din 26 Nov. 1853 si a prea inalteloru dispositiuni imperatesci nu numai este liberatu cu totulu de suptu jurisdictiunea primatelui dela Strigoniu, usurpata de catra acesta pe temeiulu unei diplome apocrife (mintiunóse) in timpuri de mari calamitati, ci archiepiscopulu de Alb'a Iulia este coordinatu intru tóte, pentruca elu este chiamatu a guverna provinci'a sa metropolitana autonóma in tóte afacerile eclesiastice independentu de ori care alta ramura a ierarchiei, standu in corelatiuni inmediatu numai cu scaunulu Romei. Asia déra este invederatu, ca déca episcopulu dela Oradea mare si celu dela Lugosiu au datu ascultare provocarei archiepiscopului dela Strigoniu, ei cu acésta au comisu pecatulu insubordinatiunei. Argumentulu adusu de parentele episcopu Ioane dela Lugosiu, cá si cum preas. sa ar' fi datu ascultare primatelui Simor nu cá unui archiepiscopu, ci cá unui primate, este una sofisma, care stá fórte reu in gur'a unui archiereu. Primatulu dela Strigoniu n'are locu nicairi in ierarchi'a bisericei catolice apusene, ci elu este una titulatura specifica ungurésa, care insemna unu feliu de presiedintia intre episcopii romano-catolici, cum si unu feliu de rangu politicu de statu. Episcopatulu greco-catolicu nu are a face nimicu cu acelea atributiuni ale archiepiscopului de Strigoniu. De candu acésta confusiune in capulu unui canonistu?

Tótu din cele premise ese la lumina, ca congresulu romano-catolicu regnicolariu din Ungari'a se amestoca in afacerile bisericei greco-catolice cu calcarea atatu a canoneloru, catu si a dispositiuniloru capului bisericei universale si monarchului, cum si in mani'a celui mai aprigu resimtiu alu celoru interesati de acésta beserica.

Conformu decreteloru conciliului dela Florenti'a din anulu 1439, cum si in consunetu cu breve alu papei Paulu V. datu catra ruteni si cu decisiunea papei Clemente IX. din 2 Aprile 1669, in

fine cu faimós'a enciclica a papei Benedictu XIV., care se incepo cu cuvintele „Allatae sunt", beseric'a gr. catolica s'a unitu singuru si numai in cunoscutele patru puncte dogmatice, éra mai departe dens'a este si remane in ritulu seu, in disciplin'a ecclesiastica, in administratiunea averiloru, fundatiuniloru, scóleloru in absoluta libertate si independentia de catra oricari alta corporatiune, ierarchia si administratiune clericala straina de beseric'a greco-catolica. Protoparintii nostrii au intielesu si acceptatu unirea bisericésca numai in intielesulu acésta, éra succesorii acelora inca o pricepu, o adopta si stau pentru dens'a numai in susu-atinsulu intielesu, éra altmintrea nici decum si nici odata. (Va urmá.)

Brasiovu. (La festivitatile demonstrative din 22/10 Aprile.) Ambele acelea festivitati, adica si cea sasésca, si cea romano-ungurésca, tienute in acésta cetate merita a fi cunoscute mai de aprópe. Noi cari n'amu luatu parte activa la nici una din acelea, nici ca ne simtimu in stare de a le descrie chiaru dupa cum se cuvine. Dupace inse amendóue acele demonstratiuni politice si politico-nationali au fostu arangeate si puse in scena de cate unu comitetu compusu din mai multi membri, asia suntemu siguri, ca totu acelea comitete voru ingrigi cá se informeze, cum amu dice in modu officiosu, pe calea publicitatiei, pre toti locuitorii Transilvaniei de tóte trei limbele despre totu decursulu acelora.

Intr'aceea noi ne tienemu de datoria a informa pe lectorii nostrii mai multu numai despre causele, care au impinsu pe locuitorii Brasiovului la acelea demonstratiuni si despre auctorii loru.

Meritulu de inceputori lu au fara indoiéla locuitorii sasi, éra intre aceia mai de aprópe partit'a numita a sasiloru juni, séu adica partit'a pangermanistiloru (Grossdeutsche). Mai antaiu dn. Iosifu Dück vice-presiedintele camerei comerciale publicase in „Kronst. Ztg." Nr. 50 din 29 Martiu a. c. una provocare acompaniata si de redactiune, cu scopu cá sasso-germanii de aici si din districtu se se prepare pentru unu ospetiu din cele mai stralucite in onórea victorieloru castigate de armele nemtiesci, si spre a descoperi bucuri'a comuna pentru restaurarea unitatei nationale germane si a imperiului germanu.

Acestea provocari fusera primite de una parte a publicului sassecu cu mare entusiasmu, éra de alt'a tocma din contra, cu ingrigiare si neplacere. Inse cum se intempla mai totudéun'a in asemenea casuri, ambitiunea, trufi'a, entusiasmulu, fanatismulu facu se amutésca orice voce moderata.

Acea atitudine, acea portare a sasiloru intiepá mai antaiu ambitiunea si fal'a ungaro-secuiloru representati prin casin'a ungurésca si prin redactiunea fói ei „Nemere". Pucinu dupa aceea incepura a se intreba si romanii: Me, óre ce vrea sasii, se ne frece hrénu si ardeiu sub nasu nóue, séu chiaru imperatului si armatei lui? Cei mai moderati le respundea: „Mei, lasati'i in pecate, se mai faca si ei cate unu escesu, se mai bea si ei impreuna, se ne facemu ca nici nu'i vedemu." Inse ungurii nu se odihnira, ci provocara pe romani in tóta forma'a la un'a aliantia pentru un'a contra-demonstratiune strinsu patriotica, cu care se fia paralisata cea antipatriotica a sasiloru. In acelea dile se lati faim'a, ca unii sasi fruntasi din comuna s'ar fi esprimatu cam asia: Ungurii suntu destulu de prudenti, pentrucá se nu conturbe sérbarile nóstre nationali, éra valachii suntu destulu de codardi (feige), pentru cá se nu cuteze.

Atata si mai multa nimicu, a fostu de ajunsu, pentru cá se vedemu pe romani dandu man'a cu ungurii. Vediendu acésta pangermanistii, nu lipsira a-si face observatiunile loru, ca vlachii din Brasiovu ar' fi siliti a caciulf pe bolerimea secuiésca, pentrucá prin acésa se-si faca mana buna cu ministeriulu ungurescu, cá se nu mai perda nici cass'a bisericésca ce au cu grecii, nici subventiunea, ce se dá scóleloru dela statu, nici alte procese locali etc. Tóte indesiertu, sortile erau aruncate. Si apoi ce? Au nu se mai incercase asemenea infratire inca si in an. 1860 tote alei in Brasiovu prin tienere de baluri comune? Ce nu póte fostulu iobagiu, póte negutiatoriulu, póte burgesi'a, care nu cunósce de locu starea si dorerile celuia. In 1860 scopulu comunu erá combaterea sistemei absolutistice, a despotismului. Acelu scopu ajunsu, apucá fiacare pe calea sa. In 1871 amerintiarea patriei comune prin pangermanismu, prin cassid'a séu chiver'a prusaca. Candu **patri'a**, mam'a nóstra comuna este amerintiata, candu i se predica subjugare, atunci tóte certele intestine trebuie se amutésca, atunci insasi vocea dorerósa a natiunei trantite la parete are se fia innadusita in pepturile nóstre, pre catu timpu inimiculu din afara se incerca se ne calce si subjuge patri'a. Inimiculu respinsu si departatu, procesele interne si reincepu cursulu loru, ele fusesera numai suspinse, éra nu supprese. Candu voru disparea causele, va disparea si nemultumirea.

Intrebarea inse este in casulu de facia, déca in adeveru patri'a nóstra comuna se afla séu nu, in periculu. Cine va cuteza se afirme, ca ar' cunósce noulu labirintu, in care se afla ratacindu poporale si staturile europene cu toti diplomatii loru? Judecamu inse fiacare din ceea ce vedemu cu ochii si audimu cu urechile nóstre. Pana in anulu trecutu noi tienamu pre toti sasii ardeleni cu pucine esceptiuni, de ceea ce dicu si „Grossösterreicher", si aflamu ca este lucru prea firescu, so indrepta ca totudéun'a dela 1540 incóce, cautatur'a nestramutata spre Viena. Anulu 1870/1 ne arata, ca amu fostu in erore. Generatiunile mai june canta multu mai departe, la Berolinu, si ne place de asia numitii Jungsachsen, ca ei nu ascundu mititi'a in sacu, ci arata si prin semne din afara ceea ce porta in pepturile loru. In sal'a cea mare din ospetiu Nr. 1 decorata prea frumosu, se vedea Germani'a in marime colosale (inaltime 2 stanjini, largime 1⁰) cu sabi'a intinsa preste fluviulu Rinu dintre Franci'a si Germani'a; dintre numerósele simboluri si inscriptiuni aplicate in laintriulu salei un'a suna asia:

Aller Wasser Konig ist der Rhein;
Die Donau soll seine Gemahlin sein *).

Wer im Krieg Unglück will han (haben)
Fang es mit dem Deutschen an **).

In aceeasi sala, la ospetiulu inceputu sér'a dela optu óre cu unu numeru de óspeti pana la vreo trei sute sasi, barbati gravi redicara toaste insocite de discursuri eleconti: pentru imperatulu, Wilhelm, pentru patri'a germana, pentru armat'a germana etc. Totu in aceea sala chorulu de musica vacale si instrumentale intona cu celu mai mare entusiasmu cunoscutele imnuri pangermaniste.

De unde acestu curagiu neusitatu, chiaru estraordinariu alu sasiloru din Brasiovu? De unde acésta desiderru, acésta infruntare a simtiementeloru romanesci si ungaresci? Inse pentru ce acesta intrebare? Au nu este liberu fiacare in patria „libera" a-si da pe facia simtiementele sale?

Prea bine; asia déra romanii si ungaro-secuii delaturandu pentru astadata vechile loru imparechiari, si primindu manusi'a aruncata, inscenara una contra-demonstratiune cu atatu mai semnificativa, cu catu ca procesiunea loru condusa sub flamur'a casei imperatesci, sub tricolórea ungurésca si sub cea romanésca, cu music'a regimentului din garnisóna, fu insocita celu pucinu de diece mii de ómeni pe tóta distanti'a catu tiende dela scólele romanesci prin cetate in diosu pana la ospetiulu dela sóre, unde se dede ospetiulu cercetatu aprópe de siepte sute persóne, la care se cuvene a reflecta bine, ca dnii oficiari imperatesci invitati cu tóta onórea, inca au participatu, éra la toastele redicate anume din partea romanilorn pentru imperatorulu Austriei, pentru patria si apoi pentru intrég'a armata imperatésca comuna (in care se afla si romani preste una suta mii), fusera primite cu aplause, care se potea considera cu totu dreptulu cá nesce adeverate esplosiuni ale unoru simtiemente ce se manifesta la ómeni numai in casuri, séu de una bucuria estraordinaria, séu in faci'a unui periculu ce amerintia societatea intrégа intru tóte clasele si straturile sale.

Aceste premise spre orientarea lectoriloru nostri si cu scopu cá se se dé fiacarui ocasione de a judeca fara preocupatione actitudinea locuitoriloru romani de aici, remane cá una alta pena se descrie insasi festivitatea in amerunte ei. Din parte-ne inchiamu consideratiunile nóstre cu singur'a reflectiune la impregiurarea, ce face poporatiunei nóstre cea mai mare onóre, ca in totu decursulu acelei festivitati nu se intempla in acea multime de ómeni nici celu mai peinsemnatoriu escesu. —

*) Romanesce: Renulu este regele lumei;
Elu trebuie se aiba Dunarea de nevasta.

**) Celu care vrea se fia nefericitu in resbelu,
Acela se se id la bataia cu nemtiulu.

Mai lasamu se urmeze aici cuventarile, cu cari incepú la 6 óre fraternisarea inaintea gimnasiului anume: D. advocatu Kenyeres torbi asia:

„Concetatianilorul! (Polgár társak!)

Va salutu in numele patriei, alu libertatei si alu fratietatei.

Binecuvintatu sórtea, care aduse di'a, in care se implinesce cea mai ferbinte dorintia a mea si cu mine impreuna a multoru mii.

Fratiloru! una mila de ani viforosi au trecutu preste capetele nóstre, dilele nóstre au fostu mestecate cu dureri si amaratiuni, dér' noi totu ne aflamu in antic'a nóstra potere; scump'a nóstra mama, patriane comuna, sustienú pe iubitii ei fii pentru viéti'a unei mai bune sorti.

Amu avutu dusmani, cari ne amenintiara cu sferimare si calcare, dér' au aflatu uniti pe iubitii frati si au parasitu cu capetele sparte otarele patriei aperate cu fidelitate.

Amu avutu dusmani si acestia suntu cei mai spurcati, cari cu amagiri fara sufletu au vrutu se ne conturbe odihn'a familiei si cu calculu rece au stropitu in animele nóstre amar'a fiere a neincrederei.

Amu retacitu in futurecurilu unei nopti reci, n'amu sciutu se ne cunóscemu unii pe altii si semnti'a iubirei in sufletele nóstre a remasu amortita. —

Multi din romanii si ungurii brasoveni au doritu di'a acea binecuventata, care se departeze a ósta amortiala rece, crescundu sementi'a iubirei intr'unu pomu plinu de fructe.

Si éca, ca romaniloru si ungururoru brasoveni le a resaritu gloriós'a di, doi frati, cari cu instrainare se incungiura intre sene, au recunoscutu, ca suntu fii iubiti ai unei si aceleiasi mame, ca sórtea si viéti'a nóstra e atatu de contopita la olalta, ca si cele dóue camere ale unei anime, cari ambe trebuie se lucre cu poteri egale petutindenea, cá nu cumva batai'a animei se inceteze.

Asta di, cá memoriala intre romanii si maghiarii din Brasiovu infratiti, se fia cea mai frumósa serbatória de triumfu, si se dé atotupotintele, cá sant'a paciuire realisata intre noi in numele patriei, alu libertatei si alu fratietatei, se fia in otgnu duratória.

Se traiésca iubitii nostri frati romani brasoveni. —

D. Dr. Nicolae Popu tienu dupa acésta urmatoriulu discursu:

„Domniloru si fratiloru!

Esto unu adeveru necontestabilu, ca unu statu, o provincia, o comuna atunci póte prospera, póte inflori, candu conlocuitorii traiescu in armonia si contribue toti in mesura egala si cu puteri unite la binele comunu. Fericirea unui poporu o aflamu numai acolo, unde nisuintiele egoistice nu influintiaza in afacerile comune, unde interesele particulare disparu, candu e vorba de statu, de patria si de tiéra. Unu sóre ne incalditesce, o tiéra ne nutresce — va se dica natur'a aici nu face deosebire intre omu si omu; numai tendintiele meschine omenesci suntu, care facu separatismu, discórdia si imparechiari — si vai si amaru de tiér'a acea, unde aceste ripere si-au asiediatu cuibulu loru si nu se potu stirpi.

Domniloru si fratiloru concetatiani! Sum fórte veselu, ca amu fericirea de a esprima multiamirea si bucuri'a, ce a escitatu in animile romaniloru brasoveni cuventulu de salutare rostitu de domnulu advocatu Kenyeres. Simtiementele sincere si de-votamentulu fraternu, ce ni lu oferiti, ne pune ce atata mai multu in uimire, cu catu sórtea vitrega ne-a condamnatu din timpurile cele mai vechi si pana astadi a suferi si a geme sub jugulu asupritoriu alu sistemului feudalu. Ne-amu luptatu impreuna pentru patria, ne-amu versatu impreuna sangele nóstru pe scenele de lupta; si resplata: — pentru tóte acestea a fostu pentru bietulu romanu asupriri, neindreptatiri si batjocuri!

Grea a fostu sórtea nóstra in resbelu, mai grea in timpu de pace. „Amu amblatu in intunerecu" dise fórte bine si fórte corectu domnulu antevorbitoriu, fara se ne cunóscemu, fara se scimu, ca alci cá in totu locului fiacare patriotu e chiamatu, e datoriu a contribui la prosperarea patriei. Urmarile acestei erori le-amu simtitu, le simtimu noi si le simtiti si dvóstra, ca-ci fapt'a ne constata, ca adi cu totii suntemu indereptului altoru popore, care se numescu cirilisate. Poporele din partile nóstre, nu potu procesa, ca nu suntu tóte egalu indreptatite. Tiéra nu póte inflori, pana ce partea cea mai mare a populatiunei e este dispretuita si nu dispune de tóte remediele de progresu. — Suntemu veseli, ca érórea s'a cunoscutu si avemu sperantiele cele mai frumóse, ca reulu se va delatura. E a-

deveratu, ca orórea acésta s'a recunoscutu numai de o parte mica a compatriotiloru nostri, avemu inse sperantia, ca vedienduse fructele salutari ale acestei infratiri locale voru lua esemplu dela noi si alti cetatiani si asia generalisandu infratirea acésta in-cetu incetu ne vomu recunósce toti de cetatiani unui statu si de fii unei patrie.

Salutamu dér cu o via placere acestu pasu de infratire, intielegemu o infratire cordiale sincera, ca-ci numai o astfeliu de infratire ne póte garanta progresu, inaintare si inflorire.

Suntemu gata a intinde man'a si a inchia fratia pe basea dreptatiei si egalitatii. Aideti se ne unimu déra cu anima si in cugetu astfeliu, ca fap-tele resultandu se ne convinga pe noi si pe urma-torii nostri de folosulu si importanti'a maretiului actu ce lu inchiamu. Se eternisamu din'a de astadi, se facemu, ca din'a acésta se fia inceputulu unei ere nóue in vietí'a nóstra concetatiana. Dé Dieu, ca in ceea ce privesce afacerile comune, se nu mai lucramu ca maghiari, germani si romani, ci ca frati egali si fii unei patrie!

Traiésca fratietatea!!!" —

Brasiovu 26 Aprile 1871.

Situatiunea politica sub intregulu orisonte alu Europei se afla in crengulu confusiunei; nu se sci momentulu, candu se va trage perdeau'a, ca se se védia direptiunea viscóleloru ei. Din Franci'a va incepe orcanulu séu se va astenha alpele pe gutulu popóreloru; ca-ce nu e sperantia de impacare intre comuna si regimulu lui Thiers. Comun'a a decisu a provocá Franci'a, ca ea se desarmeze guvernulu dela Versailles prin o manifestatiune solemna si vointia solidaria, ca se fia aliat'a comunei in acésta lupta, „care nu se póte curma decatu ori prin triumfulu comunei ori prin ruin'a Parisului." Lup-tele curgu, ca-ce adunarea dela Versailles inca reieptá demiterea in pertractari, si unu scurtu ar-mistitiu se fiin'. — Dér' se scrie, ca Napoleon pa-rasindu Angli'a ar' fi intratu in Normandi'a, Mac-Mahon e in fruntea a 80 mii si Carrobert cu alu, si Bismark nu va mai temporisa cu taiarea nodu-lui gordianu, ca-ce si s'au apropiatu marginile a-steptarei, déca va invinge Thiers séu nu; dér' vede ca nu avú succesu. — Ddieu se fia amana sórtea Franciei si a popóreloru, pana candu patimele, am-bitiunile si vendietoriele le tienu in jugulu dis-cordiei! —

La Rom'a inca primi Papa una telegrama din Franci'a, ca se astepte in libiste, ca-ce impregiura-rile suntu astfeliu, incatu bonapartistii contéza la succesulu planeloru loru.

In camer'a deputatiloru din Florentí'a s'a pri-mitu adres'a de felicitare a camerei Romaniei pen-tru posederea Romei ca capitale cu aplause si pre-siedintele aduce espresiunea cea mai viua de mul-tiamita camerei. Portugali'a, Ispani'a, Itali'a se pregatescu pentru eventualitati, cari potu succede dupa taiarea nodului gordianu in Franci'a. —

Angli'a pórta inca totu politic'a invidiosului facia cu Franci'a, si Gladstone se bucura, ca póte vena gratia inaintea lui Bismark, denunciandu pe Austri'a, ca a jucatu politica dubia in acestu res-belu, ceea ce „Wien. Ztg." prin acte o respinse. Cu caderea Franciei i a cadiutu si prestigiulu ei nu numai in occidente, dér' si in oriente, unde Rusi'a si Austri'a si cauta si voneza interesele, fiacare pe calile sale. — Imp. Wilhelm dér se va intelni in Ems cu tiarulu si la Carlsbad ori Gastein va primi, pe imp. Francisciu Iosifu. Cei 3 fosti aliati se voru intelni in Iuniu or' Iuliu. —

In Romani'a se svercolescu partitele pentru reesirea cu alegerile, cari se prevedu, ca voru fi viforóse, fiinduca de pe acum incepura bandele a burdusi pe locuitorii pacifici, ca se le insufle frica si cutremuru. Dér' „Mens conscia recti famae men-dacia ridet", asia voru ride cei ce voru da votulu numai la mandatarii nedependenti, cari nu sciu de-catu a vena binele romanimei. —

Bismark despre poloni si Transil-vani'a. Gladstone despre Austri'a.

In diet'a Germaniei din Berolinu propusesera deputatii din partile teritoriale odinióra polone: ca intr'unu §, in care Prusi'a se numesce: „parte in-tregitória a imperiului germanu" se se dica: „cu eschiderea partiloru teritoriale polone".

Bismark respinse acésta motiune cu mare vehementia, — si intre multe altele dise polonio-loru: „Dvóstra nu aveti nici unu mandatu a vorbi nici in numele nationalitatii polóne. — Cu acésta propositiune stati isolati, — poporulu nu este la spatele dvóstra, elu este multumitu cu binefacerile culturei germane.

„Nime din mandatarii vostrii este de opiniu-nea: ca domnirea polóna a fóstu buna, — eu (Bis-mark) din parte-mi ve asecuru, ca a fostu-de totu rea (herzlich schlecht) — pentru aceea nu va re-inviá nici odata mai multu. — Cum s'a portatu natiunea polóna — pe candu erá independenta, fá-cia cu popórale subjugate de densa! Déca voiti a ne aduce de modelu acea portare a polonilora facia cu rutenii, cu germanii, cu litauuii, apoi chiaru si ecsistinti'a nationalitatii vóstre in acésta tiéra ar' fi imposibile" sci.

Ce diceti voi fratiloru maghiari la aceste espec-toratiuni, — altmintrea meritate? — Meditati mai aduncu!!!

Tocma in sied. dietei Germaniei din 1 Aprile, B. vorbi, ca trebuie se mai astepte inca pucinu des-voltarea lucrariloru in Franci'a, inse e greu a afla margiuile aici, si de nu se va forma o potere tare, care se ecsecuteze pacea: atunci vomu repasi, dice, totu asia de decisi a pune capetu la scen'a acésta pos-tuma. Mai incolo dechiará Bismark, aludendu la pro-iectulu de lege, care dice, ca in 1 Ian. 1874 va in-tra in potere legea imperiale si in Elsati'a si Lo-taringi'a, ca aceste doue provincii fanatice in sim-pathi'a francesa preste 3 ani se voru bucura de totu drepturile constitutionali in deplinu cuprinsu, se voru administra autonomu si voru lua parte prin representantii sei alesi cu votulu universalu la diet'a Germaniei; apoi trece la **Transilvani'a** di-cundu: „Transilvani'a sta de sute de ani sub a-ceeasi coróna cu Ungari'a; Transilvani'a n'a fostu cucerita de Ungari'a, ci — asia suna, credu eu, opi-ninea docrinaria presenta apta de curte — s'a anecsata de buna voia;" — si totu se „lanse Ghiczy, ca dupa 5 ani se tractéza inca cá o pro-vincia procomsularia totu in provisoriu. — Apoi a-dauge: „Mai bine se tacemu noi despre liberalis-mulu séu neliberalismulu Germaniei, pana candu se vere in Berolinu mana libera, spre a introduce **inainte de terminu constitutiunea imperiale**, pre candu **din Pest'a** omenii se sciu folosi de „man'a libera" numai (?) la punctele regulative (sasi) la eternisarea prerogativeloru nobilimei si a sta-riloru esceptionale."

Dér' la acestе ce veti mai reflecta fratioriloru, combinandule cu emblem'a cea categorica dela fe-stinulu sasescu din 22 Aprile:

„Aller Wasser König der Rhein,
Die Donau soll seine Gemahlin sein",

care cu „Wachi an der Donau" parodiasa amenin-tiandu stergerea din memoria a conoscutului: „Szávа, Dráva, Duna, Tisza, sciti, pe candu inca nu erati doctrinari de suprematisti si cu limb'a si cu nationalitatea! Amu dori unu respunsu faptiu — de desamagire. —

Gladstone min. presied. alu Angliei, in par-lamentulu anglitanu in 1 Aprile, atinse, ca Beust nu, nu va poté pretende nici o parte din multimiti'a, care o votá diet'a Germaniei pentru toti consangenii sei, de aprópe séu departati in orce state, cari luara parte cu ceva la redicarea nationale, dicundu, ca neutralitatea Austro-Ungariei a fostu suspicióса: „Nol scieamu", dice Gladstone, „ca in Austri'a pre-domnieа una tendintia órecare, nu a aga singura, ci, aratanduse impregiurarile favoritórie, in partea Franciei", in care casu Rusi'a ca aliata a Germa-niei ar' fi pasitu la lupta si resbelulu europeanu ar' fi fostu gata, de acea Angli'a a trebuitu se lu admoneze pe Beust dela acestu pasu nesocotitu. Si Beust inghiti galuse'a si se mai grabi a si gratiula lui Bismark la titlulu de principe celu capetase. Asia cam patiescu cei cu dóue fronti si cu siedilu in mai multe luntre. —

UNGARI'A. Camer'a se ocupa cu calile fe-rate, si se intristá, candu audi, ca Panlu Nyáry dep. din stang'a s'au aruncatu pe feréstra din alu treile catu alu casei sale pe pardosél'a, unde indata si mori. Causa nu se scie. Se astepta respunsulu min. de cultu Paulet la interpelatiunea lui Ghyczy in caus'a statutului de autonomi'a rom. catolicilóru, care se si discuta in consiliulu ministeriale. — De-numirea min. Grocholski pentru Polonia'a produsu in parte o seriósa cercuspectiune in tóte cercurile, nu cumva se aiba inflaintia mai de parte stra-batatória. —

Dela Vien'a se scrie, ca in senatulu impe-riale se cutremura partit'a constitutionale de denu-mirea min. fara portfoliu Grocholski, care inse o asecura, ca nu-e nici vorba de nedependenti'a Ga-litiei, ci numai va decide diet'a, cum are se fia re-presentata in senatulu imperiale. Pertractarile a-supra Galitiei se facu pe basea resolutiunei gali-tiane, inse nu suntu inchiate inca.

In Maiu se va tiené in Vien'a adunarea con-ducatoriloru partitei federalistice, cá contra manife-statiune la adunarea partitei germane. Tirolulu inse, provincialii din Stiri'a si Austri'a superiora s'au desfacutu de partit'a germana séu bismarkiana.

In Boemi'a inca se tractéza pentru frater-nisarea clerului germanu cu celu cechu, déra intre poporu nu se póte fraternisa fara garantii si acte pipaite intarite cu juramentu, — ca-ce gur'a dice, gur'a minte, dice romanulu, cu tóte, ca nici jura-mentulu la omulu siretu n'are acelu pretiu, care lu are la sinceritatea idiota, cum dicu ei. — Boemii nu privescu cu ochi buni numirea min. pol. Gro-choiski, ca-ce privescu in ea o pedeca la castigarea drepturiloru loru autonomice, ca-ce nici loru apoi nu li se va concede mai multu, ad analogiam, decatu Galitiei, ori nici atata. —

Cronica esterna.

ROMANI'A. Unu resunetu din Roma-ni'a vedemu in „Romanulu" in cele ce urméza:

„Guvernulu Austriei facú unu pasu spre calea cea salvatória ce i este deschisa si pe care nu voise pana acum se intre; vorbimu de egal'a indreptatire a tuturoru popóreloru din imperiu, de trans-formarea imperiului dualistu in imperiu federativu.

„Guvernulu Austriei publica o epistola auto-grafa a imperatorelui, prin care numesce pe comitele Grocholski, ministru pentru Galiti'a. Guver-nulu din Vien'a acorda Galitiei dreptulu ca diet'a ei se otarésca modulu, prin care se fia representata in Reichsrath, o curte suprema de justitia si nu-mirea unui ministru alu Galitiei cu votu delibera-tivu, dér' fara ministeriu speciale.

Este bine, este ceva, este, cum diseramu, unu pasu spre calea cea mare, dér' este pré pucinu.

Austri'a n'ar fi incercatu catastrof'a din 1866, déca intra cu totulu si cu cea mai deplina sinceri-tate in federatiune. Suntemu inca dispusi a crede, ca Prusi'a n'ar fi devenitu domna absoluta a Ger-maniei, déca Austri'a ar' fi lasatu in mani standar-tulu celei mai sincere si absolute libertati, si-a ce-lei mai egale indreptatiri a tuturoru nationalitatiloru, intrunite tóte printr'o deplina federatiune supra constitutionala'a domnia a imperatului Austriei. Sun-temu securi, ca astadi chiaru imperiulu federativu alu Austriei ar' vindecá tóte suferintiele ce lu bun-tuie si ar' avé in curendu in tóta Europ'a — si mai cu séma in oriente — unu rolu din cele mai splendide si o putere indiecita mai mare, decatu a avutu imperiulu ei unitariu si autoritariu, chiaru in dilele de durerósa memoria ale lui Metternich.

Intielege-voru dnii de Beust si Andrássy? Intielege-va imperatórele Austriei, regele Ungariei si alu Boemiei, principele Transilvaniei si alu Ga-litiei etc. etc. etc.? Nu scimu: ne tememu fórte, ca nu, dér' amu disu adese, si repetimu acum, ca o dorimu din sufletu. Si nici d. de Beust nici d. Andrássy nu se potu indoi despre sinceritatea nó-stra, ca-ci vedu, ca celu mai mare si mai deaprópe interesu ne silesce se fimu ipe deplinu sinceri. Pe-trea Ungariei, a Boemiei, a Galitiei, a Dalmatiei, a Croatiei, si a tuturoru natiuniloru slave din oriente este si pétrea tuturoru romaniloru din oriente; sal-varea loru este si salvarea nóstra; inse, salvarea loru nu se póte face — mai cu séma acum, in fací'a Prusiei si a Rusiei — decatu numai prin cea mai mare libertate si prin cea mai simpla si egala indreptatire a tuturoru nationalitatiloru. Se nu uite dnii de Beust si Andrássy, ca destinarile omenirei la Dunre se voru decide, si se intielége, pana mai este timpu, ca numai prin deplin'a ega-litate si libertate a tuturoru nationalitatiloru impe-riulu póte redeveni puternicu, si numai prin stan-dartulu libertatei si alu federatiunei póte atrage in giurulu seu natiunile din oriente si invinge pe uci-dietorii nationalitatiloru. Austro-Ungari'a nu póte trai decatu prin vietí'a si sincer'a asociatiune a tuturoru nationalitatiloru. Intielége-va? Se spe-ramu, si in orice casu se ne facemu datori'a de a o destepta."

Vomu vedé, cum se apretiaza bunavointi'a. —

Colecta

pentru ranitii francesi, din districtulu Naseudului:

3. Prin staruinti'a domnului jude cercuale alu San-Georgiului Budurleanu contribuira:

Despre siesedieci si doi floreni 35 cr. v. a. bani gata, 16¼ punti scame, 50 legaturi de pensa si 4 coti pensa de linu oferati din partea comuneloru San-Georgiulu romanu pentru vulneratii si nenorocitii locuitori din Franci'a, — care s'au predatu astadi onor. comitetu culegatoriu de ajutórele respective in Naseudu prin acésta se contracuitéza si anume:

Dela Simeone Tanculu v.-protop. si parochu in San-Georgiu 3 fl., Tomas Thimoce magistru in S. Georgiu 1 fl., Nicolae Georgitia cooperatore 1 fl., Nastasi'a Larion Ciocanu veduva 1 fl., Maximu Halitia proprietariu 1 fl., Iovulu Lupose propr. 40 cr., Irimie Siorobetianu invetiatoriu 1 fl., Mihailu Domide invetiatoriu 1 fl., Ladislau Grauru comis. cartiloru fund. 2 fl., Ioane Vasile Andresi proprietariu 50 cr., Alecsandru Steopoae cantore 50 cr., Gergely Garabet negutiatoriu 20 cr., toti din S. Georgiu; dela comun'a S. Georgiu ca corpu morale 10 fl., mai multi locuitori ai acestei comune 6 fl. 79 cr., mai multi locuitori din Ilv'a mica 3 fl. 28 cr., mai multi locuitori din Neposu 2 fl. 70 fl., mai multi locuitori din Feldra 12 fl. 14 fl., mai multi locuitori din St. Iosifa 1 fl. 40 cr., mai multi locuitori din Lesiu 13 fl. 44 cr. Sum'a 62 fl. 35 cr.

Apoi dela comun'a Neposu 4 punti scame, dela junimea scolare Neposu 2½ punti scame si 13 legatori, dela locuitorii comunei Feldra 3½ punti scame, dela junimea scolarie Feldru 2 punti scame si 37 legatori, dela locuitorii com. Lesiu 4 punti scame, Laur'a Bruta 4 coti pensa de linu.

San-Georgiulu rom. 23 Ian. 1871.

Budurleanu, jude proc.

(Va urmá.)

Respunsulu

d. consule generale alu republicei francese, la primirea contribuiriloru.

Agentí'a si consulatulu generale alu Franciei Nr. 94.

Bucuresci in 3 Aprile 1871.

Domnulu meu!

Amu onóre de a ve face cunoscuta primirea epistolei domniei vóstre din 24 Martiu a. c. si a celoru 238 fl. 3 cr. v. a., pre cari dvóstra ii tramiserati in numele romaniloru din districtulu Naseudului.

Deci ve aducu sincerele mele multiumite pentru acestu ofertu, si ve rogu domnulu meu de a-mi fi interpretele meu la persónele, cari binevoira a se interesá de sórtea francesiloru raniti, si de a le asecurá despre gratitudinea, cu carea guvernulu republicei francese, caruia voliu tramite fara amanare sum'a respectiva, va suscepe acestu pemnu alu simpathieloru acelorasi.

Binevoiti domnulu meu á primí spresiunea celoru mai destincte simtiemente ale mele.

Agentele si consulele generale

A. Mellinet m/p.

Domnului Dr. Ioane M. Lazaru in Naseudu.

Novissimu. In siedinti'a din 22 Aprile min. de cultu Pauler respunse la interpelatiunea lui Schwarz, ca oficiale n'a primitu in cunoscientia despre publicatiunea dogmei de infalibilitate si ca are intentiune a sustiené placetulu regiu (care fapta involne si negarea infalibilitatei. Dr. Döllinger primi excomunicatiunea cea mai mare pentru nerecunoscerea infalibilitatii, dér' óre mic. Pauler cum va scapa?). —

La interpelatiunea lui Ghyczy, ca nu va lasa a se ecsecuta decisiunile statutului autonomiei catolice, cari se contrariaza legiloru si relatiuniloru ce curgu din legi, si nu fara aprobarea diétei. —

Din Parisu se scrie, ca comun'a séu lig'a republicana a denumitu ér' 3 membri delegati, pentru cá se mai incerce ultim'a data impaciuirea. —

Pentru patimasi de ochi

se face cunoscutu, ca institutulu de statu din Brasiovu pentru vindecarea ochiloru e deschisu dela 1 Martiu pana la finea lui Septembre pentru cei ce vreau a fi primiti spre vindecare. Seracii, déca voru aduce atestatu de seracia, se primescu, vindeca si intretienu gratis. Acesta binefacere filantropica merita a se face cunoscuta la patimasi prin tóte besericele. —

Nr. 3307/1871.

Publicare de licitatiune.

La recercarea oficiului de contributiune r. ung. din Osiorheiu de Kézdi din 19 Aprile a. c. Nr. 738 se face prin acésta in generalu cunoscutu, ca Joi in 27 si eventualminte Vineri in 28 Aprile, apoi ér' Joi in 4 si Vineri in 5 Maiu a. c., totu inainte de amédi dela 9 pana dupa prandiu la 4 óre, se voru vinde cu licitatiune publica, la cei ce voru da mai multu, in piaci'a de aici, inaintea pretoriului, séu a casei svatului, diverse obiecte miscatórie, pemnorate (zalogite) in cerculu de contributiune alu Osiorheiului de Kézdi, pentru cá se se scóta contributiunea remasa nedepurata si restantiele nemidiulocite de competintia.

Brasiovu in 24 Aprile.

Magistratulu urbanu si districtuale.

Nr. 136/pres. 1871. 2—3

Publicatiune.

Urmand'a conferintia cuartale a comitetului representativu alu comitatului Turdei, se va tiené la 8 Maiu a. c. in opidulu Turd'a.

Agendele: publicari de legi si resolvirea mai multoru recuisitiuni si afaceri interne.

La care conferintia toti acei membri ai comitetului, cari locuiescu afara de comitatu, prin acést'a cu onóre se convoca.

Turd'a in 15 Aprile 1871.

Dela comitele supremu alu comitatului Turdei

Br. Georgiu Kemény m/p.,
comitele supremu.

Nr. 948/civ. 1871.

Edictu

Din partea judecatoriei districtuale din Fagarasiu se face cunoscutu, cumca in urm'a cererei lui George Strambu din Vadu de pres. 25 Septembre 1869 Nr. 3458 s'au concesu vendiarea libera a morei de farina cu 2 rote in Vadu sub Nr. 171, carea s'a pretiuitu cu 500 fl. v. a. si ca diu'a de vendiare s'a determinatu pe 8 Maiu 1871 si apoi pe 9 Iuniu 1871 totudéun'a la 10 óre ante amédi in localulu oficiului comunale in Vadu.

Iubitorii de cumparare se incunosciintiaza despre acesta cu acelu adausu, ca mor'a se va vinde la alu doilea terminu si sub pretiulu estimarei. Conditiunile vendiarei se potu vedé la judecatori'a districtuale.

Fagarasiu in 3 Aprile 1871.

Din siedinti'a judecatoriei
3—3 districtuale.

Cursurile

la bursa in 25 Aprile 1871 stá asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 91	cr. v. a.
Napoleoni	—	—	9 „ 95½	„ „
Augsburg	—	—	122 „ 35	„ „
Londonu	—	—	128 „ 35	„ „
Imprumutulu nationalu			58 „ 70	„ „
Obligatiunile metalice vechi de 5%			68 „ 45	„ „
Obligatiunile rurale ungare			79 „ 90	„ „
„ „ temesiane			77 „ —	„ „
„ „ transilvane			74 „ 75	„ „
„ „ croato-slav.			83 „ 50	„ „
Actiunile bancei	—	—	748 „ —	„ „
„ creditului	—	—	277 „ —	„ „

Conspectu despre afacerile bancei generale de asecuratiune reciproca

1871	Sectiunea I-a Ramulu asecuratiunei in contra focului				Sectiunea II-a. Ramulu asecuratiunei pe vietia		
	Sum'a asecurata	Perceptiune de premii curate	Daune solvite		Capitalu asecuratu	Perceptiune de premii	Daune solvite
In cuartalulu I-u	1.137,354 54	7437 05	3743 —		856,800 —	7724 —	

Sibiiu, in 31. Martiu 1871.

PRAFURILE purgative gazóse dela Elöpatak

cuprindu in sine partile constitutive solvetórie ale apei minerale renumite dela Valcele (Elöpatak) si au in sine tóta puterea vindicatória a acelei intru unu gradu inaltu.

Efeptu deosebitu arata prafurile acestea la catarhe, slabitiune si spasmusu de stomachu, la slabitiune de misture, lipsa de apetitu, in pyrosi (formare preste mesura de acide), la hyperami si imflaturi ale ficatului si splinei, la secretiune si escretiune bolnavitiósa de fere. la inchiegare si concretiune de fere, si la galbinare ostinata, causate din aceste; nu mai pucinu la mucositatea fiacarui organu alu trupului; la astma (greutate de resuflare) si batatur'a animei, la atonia (slabitiune) si imflatulenti'a matieloru, la hydropica si la pletora abdominala; cu deosebire la trengi, la catarhe de rinichi, besica si tiav'a udului, la formare de nesipu si de pétra in aceste organe, la catarhe chronice si imflaturi de matrice (matra), la fluciuni séu pota alba, inclinatiune la motrorhagia, ametiala, congestiune catra capu si peptu, la sughitiu ostinatu, la hypocondria si hysteria.

Aceste prafuri se potu intrebuintiá cu mai mare folosu, cá ori si care alte midiulóce purgative, iritative si drastice. Efeptulu loru este siguru, linu si fara durere, fiinduca partile loru constitutive suntu de o natura linu solvetória, recoritória si alimentória; de acea se póte continuá si intrebuintiarea loru fara periculu mai lungu timpu; despre ce mai multe auctoritati medicali si scientifici si multi bolnavi au datu declaratie recunoscutória.

Pretiulu unei cutei cu 12 dóse impreuna cu avisulu despre modulu intrebuintiarei este **1 fl.** v. a.

Se gasesce in tóte pharmaciele mai renumite, in fiacare comerciu de ape minerale si de specierii mai insemnate.

Depoulu principalu si biuroulu de espeditie se afla in Brasiovu in apotec'a **„la coróna“** a lui **Gregoriu Száva.** 14

Redactoru respundietoriu
IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tiparitulu lui
IOANE GÖTT si fiiu HENRICU.